

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

523 WET van 3 November 1954, houdende bepalingen betreffende de jacht. (Jachtwet.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe bepalingen vast te stellen inzake de jacht en daarbij nieuwe regelingen te treffen met betrekking tot schade door wild en het behoud van een wildstand, welke met de belangen van de landbouw verenigbaar is;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder:

„Minister”: Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening;

„jagen”: het opsporen, bemachtigen of doden van wild en het doen van pogingen daartoe;

„jachthouder”: degene, die overeenkomstig het in de artikelen 4 en 6 bepaalde het gehele of gedeeltelijke genot heeft van de jacht;

„landbouw”: akkerbouw, weidebouw, tuinbouw, bosbouw, teelt van griendhout, veeteelt, pluimveeteelt en visserij;

„grondgebruiker”: degene, die gerechtigd is de grond te gebruiken, hetzij als eigenaar, hetzij krachtens een zakelijk recht, hetzij krachtens een pachtovereenkomst;

„jachtopzichter”: degene, die in dienst van een jachthouder door deze is belast met de bescherming van diens jachtbelangen en onbezoldigd ambtenaar van politie is;

„kooiker”: degene, die ingevolge artikel 39 als zodanig is geregistreerd;

„wildhandelaar”: ieder, die als ondernemer handel drijft in wild en als zodanig rechtmatig gevestigd is.

2. Deze wet begrijpt onder:

„grond”: water;

„veld”: stranden, schorren, gorzen, kwelders, slikken, wadden, binnenwateren en territoriale wateren, alsmede wegen en paden, voorzover deze geacht kunnen worden deel uit te maken van een tot jachtbedrijf bestemd of geschikt terrein.

Artikel 2. 1. Deze wet verstaat onder:

a. „grof wild”: edelherten, damherten, reeën en moeflons;

b. „klein wild”: hazen, fazanten, korhoenders, patrijzen, holenduiven, houtsnippen, boommarters, steenmarters, dassen, otters en zehonden;

c. „waterwild”: alle soorten ganzen, eenden en goudplevieren, benevens poelsnippen, watersnippen, bokjes en meerkoeten;

d. „schadelijk wild”: houtduiven, zwarte kraaien, bonte kraaien, roeken, kauwen, vlaamse gaaien, eksters, wilde zwijnen, konijnen, vossen, verwilderde katten, bunzings, hermelijnen, wezels en eekhoorns;

e. „wild”: grof wild, klein wild, waterwild en schadelijk wild.

2. Wij behouden Ons voor, voor het gehele Rijk of voor bepaalde gedeelten daarvan, de indeling der in het vorig lid

genoemde diersoorten te wijzigen, behalve voor wat betreft wilde zwijnen en konijnen.

Artikel 3. 1. Er is een Jachtraad, welke tot taak heeft Onze Minister desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen omtrent onderwerpen van algemene aard met betrekking tot de uitvoering dezer wet.

2. De Jachtraad bestaat uit vijftien leden.

3. Onze Minister benoemt de voorzitter.

4. De overige leden worden benoemd door de door Ons aan te wijzen representatieve organisaties op het gebied van de landbouw, de bosbouw, de natuurbescherming, de jacht en het eendenkooibedrijf.

5. Van deze leden worden er zes benoemd door de organisaties op het gebied van de landbouw, één door de organisaties op het gebied van de bosbouw, drie door de organisaties op het gebied van de natuurbescherming, drie door de organisaties op het gebied van de jacht en één door de organisaties op het gebied van het eendenkooibedrijf.

6. Onze Minister kan aan de Jachtraad leden met adviserende stem alsmede een secretaris toevoegen.

7. De Jachtraad regelt zijn werkwijze nader bij een reglement, hetwelk de goedkeuring behoeft van Onze Minister.

TITEL II

Het genot van de jacht

Artikel 4. 1. Gerechtigd tot het genot van de jacht is:

a. de eigenaar van de grond, voorzover niet ingevolge het onder b en c bepaalde de erfpachter, vruchtgebruiker, beklemde meier of pachter daartoe gerechtigd is;

b. op gronden, waarop een recht van erfpacht, vruchtgebruik of beklemming rust: de erfpachter, vruchtgebruiker of beklemde meier voorzover niet de eigenaar zich bij het vestigen van het zakelijk recht het genot van de jacht heeft voorbehouden en voorzover niet ingevolge het onder c bepaalde de pachter daartoe gerechtigd is;

c. op gronden, die zijn verpacht:

in geval van verpachting door de eigenaar:

de pachter, die van hem heeft gepacht, voorzover niet de eigenaar zich bij de pachtovereenkomst het genot van de jacht heeft voorbehouden;

in geval van verpachting door de erfpachter, vruchtgebruiker of beklemde meier:

de pachter, die van een hunner heeft gepacht, voorzover de erfpachter, vruchtgebruiker of beklemde meier ten tijde van het aangaan der pachtovereenkomst ingevolge het onder b bepaalde gerechtigd was tot het genot van de jacht en zich dat genot bij de pachtovereenkomst niet heeft voorbehouden.

2. De Staat is gerechtigd tot het genot van de jacht op gronden ten aanzien waarvan geen eigendomsrecht naar burgerlijk recht bestaat.

Artikel 5. Voorzover en voorzolang het genot van de jacht ten tijde van de eigendomsoverdracht van de grond of van het aangaan ener pachtovereenkomst op de in artikel 6 bepaalde wijze is verhuurd, blijft deze huurovereenkomst in stand.

Artikel 6. 1. Hij, die gerechtigd is tot het genot van de jacht, kan dat genot geheel of gedeeltelijk aan anderen afstaan mits bij op schriftgestelde en gedagtekende overeenkomst van huur en verhuur.

2. Alleen hij, die het gehele of gedeeltelijke genot van de jacht op de in het eerste lid bepaalde wijze heeft gehuurd, kan dat genot geheel of gedeeltelijk aan anderen afstaan mits

met schriftelijke toestemming van zijn verhuurder en op de in het eerste lid bepaalde wijze.

3. Een overeenkomst, als bedoeld in de vorige leden, is nietig, indien en voorzover het daarbij aan de huurder afgestane genot reeds aan een ander was afgestaan of de verhuurder niet toekwam.

4. Hij, die zich overeenkomstig artikel 4, eerste lid onder *b* of *c*, het genot van de jacht heeft voorbehouden, is niet bevoegd dit genot bij een overeenkomst, als bedoeld in het eerste lid, aan anderen af te staan, tenzij met toestemming van de grondgebruiker.

5. Onze Minister stelt, de Jachtraad gehoord, regelen ten aanzien van de duur, waarvoor overeenkomsten, als bedoeld in de vorige leden, moeten worden aangegaan. Deze duur zal ten hoogste zes jaren bedragen. Onze Minister is evenwel bevoegd ten behoeve van de jacht op grof wild voor bepaalde overeenkomsten een langere duur toe te staan.

Artikel 7. 1. De jachthouder kan bij wege van schriftelijke en gedagtekende vergunning de uitoefening, anders dan in zijn gezelschap, van het hem toekomende genot van de jacht of van een deel daarvan toestaan aan:

a. zijn echtgenoot, kinderen, pleegkinderen, kleinkinderen en jachtopzichters;

b. anderen, voorzover zulks op grond van door Onze Minister gestelde regelen is goorloofd.

2. De jachthouder kan, indien hij voorzien is van een jachtacte, aan anderen toestaan het hem toekomende genot van de jacht in zijn gezelschap uit te oefenen.

3. De houder ener vergunning, als bedoeld in het eerste lid onder *a*, kan, indien hij voorzien is van een jachtacte, aan anderen toestaan het genot van de jacht, waarvan hem de uitoefening blijkens de vergunning is toegestaan, in zijn gezelschap uit te oefenen, tenzij de vergunning zulks uitdrukkelijk uitsluit.

Artikel 8. 1. De grondgebruiker heeft het recht op de door hem gebruikte grond op schadelijk wild te jagen.

2. De grondgebruiker kan bij wege van schriftelijke en gedagtekende vergunning aan anderen toestaan om op de door hem gebruikte grond op schadelijk wild te jagen. De vergunning is ten hoogste één jaar geldig.

3. De grondgebruiker is verplicht bij het verlenen van een vergunning, als in het vorig lid bedoeld, het gebruik van een geweer uit te zonderen, indien zijn in het vorig lid omschreven bevoegdheid door Onze Minister, de wildschadecommissie gehoord, op grond van gebleken misbruik in zoverre is beperkt.

4. Nietig is elk beding, krachtens hetwelk de grondgebruiker het hem krachtens het eerste lid toekomend recht niet zou mogen uitoefenen of een vergunning, als bedoeld in het tweede lid, niet zou mogen verlenen.

Artikel 9. Het is een ieder verboden te jagen anders dan ter uitoefening van het genot van de jacht, dat hem overeenkomstig het in de artikelen 4, 6 of 8, eerste lid, bepaalde toekomt of waarvan hem de uitoefening overeenkomstig het in de artikelen 7 of 8, tweede lid, bepaalde is toegestaan.

Artikel 10. 1. Het is verboden eieren van gevederd wild te zoeken, te rapen of onder zich te hebben alsmede legsels van gevederd wild buiten noodzaak te verstoren.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt niet:

a. voor het zoeken en rapen binnen de afpalingskring, bedoeld in artikel 41, van eieren van eenden door de kooiker en voor het onder zich hebben van zodanige eieren door de kooiker;

b. voor het zoeken, rapen en onder zich hebben van eieren van schadelijk wild door de jachthouder, diens jachtopzichters, de grondgebruiker, diens huisgenoten en personeel.

Artikel 11. De artikelen 4—9 zijn niet van toepassing op de jacht door middel van een eendenkooi.

TITEL III

De jachtacten

Artikel 12. 1. Het is verboden te jagen zonder voorzien te zijn van een jachtacte.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt niet:

a. voor hem, die zonder gebruik te maken van een geweer jaagt op schadelijk wild;

b. voor een minderjarige, die de leeftijd van zestien jaren wel, doch die van achttien jaren nog niet heeft bereikt, indien hij jaagt onder toezicht van hem onder wiens gezag hij staat of, met diens schriftelijke toestemming, van een andere meerderjarige, en de toezichthouder voorzien is van een jachtacte.

Artikel 13. 1. Aan personen, die de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt, wordt geen jachtacte verleend.

2. De jachtacte wordt geweigerd:

a. indien er grond is om aan te nemen, dat van de bevoegdheid om te jagen of van de bevoegdheid om een geweer voorhanden te hebben, misbruik zal worden gemaakt;

b. indien aan de aanvrager de bevoegdheid om te jagen is ontzegd bij een rechterlijke uitspraak, welke in zoverre voor tenuitvoerlegging vatbaar is geworden en de tijd, voor welke die bevoegdheid is ontzegd, nog niet is verstreken.

Artikel 14. 1. De jachtacte wordt ingetrokken:

a. indien blijkt, dat zij in strijd met het in artikel 13 bepaalde is verleend;

b. indien er grond is om aan te nemen, dat de houder van zijn bevoegdheid om een geweer voorhanden te hebben, misbruik maakt.

2. De jachtacte kan worden ingetrokken:

a. indien er grond is om aan te nemen, dat de houder van zijn bevoegdheid om te jagen misbruik maakt;

b. indien de houder van de jachtacte nalatig is in de naleving van de in artikel 45 omschreven verplichting.

Artikel 15. 1. De bevoegdheid tot het nemen van beslissingen omtrent het verlenen van jachtacten berust bij het hoofd van plaatselijke politie van de woonplaats van de aanvrager of, indien deze niet woonachtig is in het Rijk, bij het hoofd van plaatselijke politie te 's-Gravenhage.

2. De bevoegdheid tot het nemen van beslissingen tot intrekking van jachtacten berust bij het hoofd van plaatselijke politie, die de acte heeft verleend.

3. De in het tweede lid bedoelde bevoegdheid komt tevens toe aan Onze Minister van Justitie.

4. Tegen beslissingen, als bedoeld in het eerste en tweede lid, staat beroep open bij Onze Minister van Justitie. Bij grondverklaring van het beroep verleent het hoofd van plaatselijke politie alsnog de jachtacte binnen de door Onze Minister van Justitie bij zijn beschikking gestelde termijn.

5. Een beslissing tot intrekking ener jachtacte door het hoofd van plaatselijke politie wordt door het instellen van beroep niet geschorst.

6. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld met betrekking tot de wijze van aanvragen van jachtacten, de afdoening der aanvragen en het intrekken van jachtacten, alsmede het beroep tegen beslissingen tot weigering of intrekking van jachtacten. Daarbij wordt tevens de inlevering van jachtacten geregeld.

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt als hoofd van plaatselijke politie aangemerkt:

a. in gemeenten, waar geen hoofdcommissaris of commissaris van politie is, de burgemeester;

b. in andere gemeenten de hoofdcommissaris onderscheidenlijk de commissaris van politie.

Artikel 16. 1. De jachtacte geldt van 1 April tot 1 April daaraanvolgend en is van kracht voor het gehele Rijk.

2. Zij verliest haar geldigheid van rechtswege op het tijdstip, waarop een rechterlijke uitspraak, waarbij aan de houder de bevoegdheid om te jagen is ontzegd, in zoverre voor tenuitvoerlegging vatbaar wordt.

Artikel 17. 1. Degene, te wiens name de jachtacte is gesteld, heeft de bevoegdheid tot het voorhanden hebben van de daarin omschreven geweren, die voldoen aan de in artikel 22, eerste lid onder *b*, bedoelde voorschriften.

2. Deze bevoegdheid geldt, tenzij de jachtacte vóór het verstrijken van het in artikel 16, eerste lid, bedoelde tijdvak is ingetrokken of haar geldigheid heeft verloren, ook na het verstrijken van dat tijdvak, mits degene, te wiens name de jachtacte is gesteld, vóór 1 Maart een nieuwe jachtacte heeft aangevraagd. De bevoegdheid eindigt alsdan zodra de beslissing op de aanvraag onherroepelijk wordt, doch in ieder geval op het tijdstip, waarop een rechterlijke uitspraak, waarbij de bevoegdheid om te jagen is ontzegd, in zoverre voor tenuitvoerlegging vatbaar wordt.

Artikel 18. 1. Onverminderd het zegelrecht volgens de wet is voor een jachtacte een bedrag van f 25,— verschuldigd.

2. Leges terzake van bemoeiingen met het aanvragen of uitvoeren van jachtacten mogen niet meer bedragen dan f 10,—.

3. Gelden, voldaan terzake van uitgereikte jachtacten, worden niet teruggegeven.

TITEL IV

De uitoefening van de jacht

Artikel 19. De jachthouder mag zijn jachtveld niet bejagen of doen bejagen op een wijze, die tot een aanmerkelijke achteruitgang van de stand van ander dan schadelijk wild in dat jachtveld zou leiden, tenzij zulks door de belangen van de landbouw zou worden geëist.

Artikel 20. 1. De jacht op schadelijk wild is het gehele jaar geopend, voorzover Onze Minister niet anders bepaalt.

2. Onze Minister regelt, de Jachtraad gehoord, in hoeverre de jacht op ander dan schadelijk wild zal zijn geopend. Deze jacht wordt niet geopend gedurende het tijdvak van 16 Februari tot 15 Juli dan in zoverre de belangen van de landbouw zulks eisen.

Artikel 21. 1. Onze Minister stelt, de Jachtraad gehoord, regelen met betrekking tot de afmetingen, waaraan jachtvelden moeten voldoen.

2. Onze Minister is bevoegd, gehoord de Jachtraad, aan jachthouders, die niet over een jachtveld beschikken, dat aan de ingevolge het eerste lid gestelde eisen voldoet en voor wie de vorming van een zodanig jachtveld bezwaarlijk is, toe te staan op de bij hen in gebruik zijnde gronden te jagen, indien van hen redelijkerwijze niet kan worden gevergd, dat zij het genot van de jacht op die gronden aan anderen afstaan.

3. Onze Minister kan voorschriften ter instandhouding van ander dan schadelijk wild geven, voorzover die instandhouding met de belangen van de landbouw strookt.

Artikel 22. 1. Tot jagen geoorloofde middelen zijn:

- a.* jachtvogels, te weten slechtvalken en haviken;
- b.* geweren, die voldoen aan door Onze Minister gegeven voorschriften;
- c.* honden, niet zijnde lange honden;
- d.* geregistreerde eendenkooien;
- e.* lokvogels, mits niet blind of verminkt, en lokinstrumenten.

2. Behalve de in het eerste lid genoemde middelen zijn ten aanzien van de jacht op schadelijk wild geoorloofd: middelen geschikt tot delven of slaan, fretten, buidels en kastvallen.

3. Behalve de in het eerste en tweede lid genoemde middelen zijn ten aanzien van de jacht op schadelijk wild door de grondgebruiker op zijn erf geoorloofd: andere vallen dan kastvallen en alle soorten klemmen, met uitzondering van paalklemmen.

4. Het is verboden te jagen of zich ter uitoefening van de jacht in het veld te bevinden met andere dan geoorloofde middelen.

5. Hij, die zich in het veld bevindt met een of meer strikken, beugels, vallen, klemmen, vuurwapenen, niet zijnde geweren, als bedoeld in het eerste lid onder *b*, staltnetten of lange honden, wordt geacht zich daarmee ter uitoefening van de jacht in het veld te bevinden, tenzij het tegendeel blijkt.

6. Het is verboden zich tussen zonsopgang en zonsopgang in het veld te bevinden met materialen, geschikt tot onmiddellijke vervaardiging van een ongeoorloofd middel, tenzij van een geoorloofde bestemming blijkt.

7. Het is verboden een geweer, bedoeld in het eerste lid onder *b*, anders te bezigen dan bediend van de schouder, alsmede dat te bezigen, indien het is bevestigd aan een ander voorwerp.

Artikel 23. 1. Het is hem, die niet voorzien is van een jachtacte, verboden zich met een geweer of een gedeelte van een geweer in het veld te bevinden, tenzij hij uit anderen hoofde tot het gebruik van het geweer ter plaatse gerechtigd is.

2. Het is hem, die zich in het veld ophoudt, verboden zich met een geladen geweer te bevinden op gronden, waarop hij niet bevoegd is te jagen, tenzij hij uit anderen hoofde tot het gebruik van het geweer op die gronden gerechtigd is.

3. Het is hem, die zich in het veld ophoudt, verboden zich zonder gegronde reden met een fret, een buidel, een klem of een val te bevinden op gronden, waarop hij niet bevoegd is van die middelen gebruik te maken.

Artikel 24. Hij, die zich tot uitoefening van zijn bevoegdheid tot jagen met een jachtvogel of een hond in het veld ophoudt, is verplicht:

a. die jachtvogel of die hond vast te houden, zolang hij zich bevindt op gronden, waarop hij niet bevoegd is te jagen;

b. indien hij zich bevindt op gronden, waarop hij bevoegd is te jagen, die maatregelen te nemen, welke van hem kunnen worden verlangd, om te verhinderen, dat die jachtvogel of die hond wild zoekt of vervolgt, bemachtigt of doodt op gronden, waarop hij niet bevoegd is te jagen.

Artikel 25. Overigens is ieder verplicht te verhinderen, dat de hond, die onder zijn toezicht staat, wild zoekt of vervolgt, bemachtigt of doodt op gronden, waarop hij niet bevoegd is op dat wild te jagen.

Artikel 26. 1. Het is verboden te jagen:

a. op wild, waarop de jacht niet is geopend;

b. in een jachtveld, dat niet voldoet aan de krachtens artikel 21, eerste lid, gestelde regelen;

c. krachtens een overeenkomst, als bedoeld in artikel 6, die niet voldoet aan de krachtens het vijfde lid van dat artikel gestelde regelen;

d. anders dan overeenkomstig de voorschriften, gegeven krachtens artikel 21, tweede lid;

e. vóór zonsopgang en na zonsopgang op ander wild dan wilde zwijnen en met andere middelen dan vallen en klemmen, behoudens dat het schieten van grof wild anders dan op drijfjachten en de jacht op waterwild geoorloofd zijn van de opening van de jacht tot 1 September daaraanvolgend van één uur vóór zonsopgang tot één uur na zonsopgang en

van 1 September tot de daaraanvolgende sluiting van de jacht van een half uur vóór zonsopgang tot een half uur na zons-
ondergang;

f. bij spoorneeuw, behalve voor wat betreft het vangen van eenden door middel van een geregistreerde eendenkooi, het jagen op drijfjachten, het schieten van waterwild, het jagen op hazen in fruitaanplantingen en tuinderijen en het jagen op schadelijk wild;

g. op grof wild en klein wild, dat ten gevolge van hoge waterstand zich ophoudt op hooggelegen gedeelten van het terrein;

h. op waterwild, dat zich bevindt in of in de nabijheid van wakken of bijten in het ijs;

i. op gevederd klein wild en waterwild, dat als gevolg van onvolledige bevedering niet in staat is tot vliegen;

j. op ander dan schadelijk wild, dat als gevolg van weersomstandigheden in uitgeputte toestand verkeert;

k. op Zondagen, de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paas- en Pinksterdag, de beide Kerstdagen en de Hemelvaartsdag, met andere middelen dan vallen en klemmen;

l. op begraafplaatsen;

m. met geweer in de bebouwde kommen der gemeenten en in onmiddellijk aan die kommen grenzende tuinen.

2. Het in het vorige lid onder *b* bepaalde geldt niet voor de grondgebruiker en de houder ener vergunning, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, voorzover zij jagen op schadelijk wild zonder gebruik te maken van een geweer, alsmede voor de jachthouder, aan wie Onze Minister op grond van artikel 21, tweede lid heeft toegestaan op de bij hem in gebruik zijnde grond te jagen.

Artikel 27. 1. Onze Minister kan in het belang van onderwijs of wetenschap, ten behoeve van het houden van wedstrijden met of het africhten van jachthonden, ter instandhouding van ander dan schadelijk wild of ter verwijdering van daartoe behorende zieke of gebrekkige dieren, aan hen, die te goeder naam en faam bekend staan, een vergunning verlenen of doen verlenen tot het verrichten van daarin omschreven handelingen met afwijking van de voorschriften, bij of krachtens deze wet gegeven, met uitzondering van het voorschrift van artikel 26 onder *k*.

2. Aan de vergunning kunnen voorwaarden en beperkingen worden verbonden.

TITEL V

Het Jachtfonds

Artikel 28. 1. Er is een openbaar lichaam, genaamd Jachtfonds, hetwelk tot taak heeft het in stand houden te bevorderen van niet tot het schadelijk wild behorende wildsoorten, welke handhaving in de vrije natuur waardevol is en de belangen van de landbouw met betrekking tot de jacht te dienen.

2. Het Jachtfonds tracht het in het eerste lid omschreven doel te bereiken door het ter hand nemen of bevorderen van wetenschappelijk onderzoek, het bevorderen van maatregelen tot voorkoming van schade door wild en door het treffen van andere maatregelen, welke voor de verwezenlijking van het in het eerste lid omschreven doel van belang kunnen zijn. Deze maatregelen kunnen ook bestaan in het verlenen van tegemoetkomingen in door wild aangerichte schade, met inachtneming van door Onze Minister te stellen regelen.

3. Het Jachtfonds is rechtspersoon en heeft zijn zetel te 's-Gravenhage.

Artikel 29. 1. Het bestuur van het Jachtfonds bestaat uit negen leden.

2. Onze Minister benoemt de voorzitter en de overige leden van het bestuur.

3. De benoeming van vier leden — waartoe de voorzitter niet behoort — geschiedt op voordracht van organisaties op

het gebied van de landbouw, de jacht en de natuurbescherming, die naar het oordeel van Onze Minister voor het indienen van een voordracht in aanmerking komen. De organisaties op het gebied van de landbouw dragen twee leden, die op het gebied van de jacht één lid en die op het gebied van de natuurbescherming één lid ter benoeming voor.

Artikel 30. Het bestuur regelt zijn werkwijze bij een reglement, hetwelk de goedkeuring behoeft van Onze Minister.

Artikel 31. Onze Minister kan bepalen, dat de bestuursleden volgens door hem te stellen regelen een vergoeding genieten.

Artikel 32. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen vastgesteld betreffende het nemen van besluiten door het Jachtfonds, zijn dagelijkse leiding, zijn secretariaat, zijn vertegenwoordiging in en buiten rechte en zijn boekjaar.

Artikel 33. 1. Jaarlijks vóór 1 September dient het bestuur bij Onze Minister een begroting van inkomsten en uitgaven voor het volgende boekjaar ter goedkeuring in.

2. Heeft Onze Minister de begroting niet goedgekeurd vóór de aanvang van het boekjaar, waarvoor zij moet dienen, dan is het bestuur bevoegd tot het innen van inkomsten en het doen van uitgaven, in de begroting voorzien, voorzover Onze Minister daartegen geen bezwaren heeft gemaakt.

3. Onze Minister is bevoegd de begroting vast te stellen, indien daaromtrent met het bestuur geen overeenstemming wordt verkregen.

Artikel 34. 1. Jaarlijks vóór 1 Mei dient het bestuur bij Onze Minister een financieel verslag over het afgelopen boekjaar met daarbij behorende balans en verlies- en winstrekening ter goedkeuring in.

2. Onze Minister legt deze stukken ter beoordeling voor aan de Algemene Rekenkamer. Aan de Algemene Rekenkamer wordt desverlangd inzage gegeven van de boeken en bescheiden van het Jachtfonds en aan haar worden alle inlichtingen verstrekt, welke zij voor een juist inzicht in het financieel beheer van het Jachtfonds nodig acht.

3. Onze Minister besluit niet tot goedkeuring van de in het eerste lid bedoelde stukken, alvorens de Algemene Rekenkamer hem haar gevoelen kenbaar heeft gemaakt. De goedkeuring van Onze Minister strekt het bestuur tot décharge.

4. De in het eerste lid bedoelde stukken worden na goedkeuring door Onze Minister ter kennis gebracht van de Staten-Generaal.

Artikel 35. 1. Ten behoeve van het Jachtfonds wordt van hen, aan wie een jachtacte wordt uitgereikt, een bijdrage geheven overeenkomstig het in de volgende leden bepaalde.

2. Degene, aan wie een jachtacte wordt uitgereikt, dient aan de met die uitreiking belaste autoriteit een bijdrage van f 5,— ten behoeve van het Jachtfonds te voldoen.

3. Uitreiking van de jachtacte vindt niet plaats, alvorens de bijdrage is voldaan.

4. Van de voldoening van de bijdrage wordt aantekening gehouden op de jachtacte.

5. Terzake van bemoeiingen, verband houdende met de inning van de bijdrage, mogen geen leges worden geheven.

Artikel 36. De ingevolge artikel 35 ontvangen bijdragen worden met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen verantwoord aan en ter beschikking gesteld van het Jachtfonds.

Artikel 37. Ten behoeve van het Jachtfonds kan het Rijk een bijdrage verlenen.

TITEL VI

De eendenkooien

Artikel 38. 1. Eendenkooien, welke in het tijdvak van 1 Juli 1946 tot 1 Juli 1951 tenminste eenmaal bij Onze Commissaris in de provincie, waarin de kooi gelegen is, waren geregistreerd, worden, indien de eigenaar dit verzoekt vóór 1 Maart van het jaar volgend op dat, waarin deze wet in werking treedt, door Onze Minister geregistreerd.

2. Onze Minister is bevoegd, de Jachtraad gehoord, in bijzondere gevallen eendenkooien, waarop het in het eerste lid bepaalde niet van toepassing is, te registreren.

Artikel 39. Bij de registratie worden tevens geregistreerd de naam en het adres van degene, die volgens opgave van de eigenaar als kooiker zal optreden. Wijziging in de registratie van de kooiker vindt plaats, indien de eigenaar zulks verzoekt.

Artikel 40. Gedurende het tijdvak, waarin de jacht op eenden is gesloten, is het een ieder verboden in een eendenkooi eenden, ook voor zover zij niet zijn „wild” in de zin van deze wet, te bemachtigen of te doden.

Artikel 41. 1. Onder afpalingkring wordt in dit artikel verstaan:

a. de kring, welke is aangegeven door palen, voorzien van een door Onze Minister vastgesteld opschrift en geplaatst om de kooi.

2. Het is ieder ander dan de kooiker van een geregistreerde en afgepaalde eendenkooi verboden binnen de afpalingkring van die kooi:

a. zonder schriftelijke en gedagtekende vergunning van de kooiker te jagen, tenzij hij zich bevindt in gezelschap van de kooiker;

b. buiten noodzaak handelingen te verrichten, terwijl hij weet of kan vermoeden, dat daardoor de eenden binnen de afpalingkring zullen worden gestoord of verjaagd.

3. Noodzaak, als bedoeld in het vorig lid onder *b*, is aanwezig bij handelingen, verricht ter uitvoering van openbare werken of bij het gebruik en tot onderhoud van hetgeen door die werken is tot stand gebracht dan wel ter uitoefening van de landbouw, indien redelijkerwijs niet kan worden gevegd, dat de handeling niet of op andere wijze wordt verricht.

4. Degene, die opdracht heeft gegeven tot uitvoering van de in het vorig lid bedoelde openbare werken, is verplicht de schade, welke uit de daartoe noodzakelijke handelingen voor het gebruik van de eendenkooi voortvloeit, aan de benadeelde te vergoeden.

Artikel 42. 1. Het verbod, gesteld in artikel 41, tweede lid, aanvang en onder *a*, geldt niet voor de grondgebruiker en de houder ener vergunning, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, bij het jagen op schadelijk wild anders dan met een geweer.

2. Het verbod, gesteld in artikel 41, tweede lid, geldt niet voorzover op het tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet een recht van afpaling niet bestond.

TITEL VII

Bepalingen inzake schade

Artikel 43. 1. Er zijn in het gehele Rijk wildschadecommissiën, waarvan het werkgebied door Onze Minister wordt vastgesteld.

2. Iedere wildschadecommissie bestaat uit een voorzitter en twee leden, van wie één deskundig is op het gebied van de landbouw, de ander op dat van de jacht.

3. Onze Minister benoemt de voorzitter en de leden en kan voor ieder van hen een of meer plaatsvervangers benoemen.

4. De benoeming — met uitzondering van die van de voorzitter en diens plaatsvervangers — geschiedt na overleg met de daarvoor in aanmerking komende organisaties op het gebied, waarop het te benoemen lid deskundig is.

Artikel 44. 1. De wildschadecommissiën hebben tot taak:

a. Onze Minister desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen omtrent maatregelen ter voorkoming en bestrijding van wildschade;

b. belanghebbenden desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen omtrent de voorkoming en bestrijding van wildschade;

c. overeenkomstig de artikelen 47—49 advies uit te brengen omtrent de vergoeding van wildschade.

2. De leden en plaatsvervangende leden zijn bevoegd ter uitoefening van hun taak alle gronden in hun werkgebied te betreden.

3. De werkwijze der commissiën wordt geregeld in een door Onze Minister vast te stellen reglement.

Artikel 45. Iedere jachthouder is verplicht datgene te doen, wat een goed jager betaamt ter voorkoming van schade door in zijn jachtveld aanwezig wild.

Artikel 46. 1. Zodra een wildschadecommissie blijkt, dat schade is aangericht, geeft zij de betrokken jachthouder daarvan kennis.

2. De wildschadecommissie draagt, wanneer de omvang der schade haar daartoe aanleiding geeft, aan drie door haar aan te wijzen taxateurs op, het bedrag der schade te taxeren en haar daaromtrent rapport uit te brengen, tenzij haar gebleken is, dat tussen de grondgebruiker en de jachthouder overeenstemming omtrent het bedrag der schade bestaat.

3. De in het vorig lid bedoelde taxateurs zijn bevoegd alle gronden te betreden ten aanzien waarvan zulks voor een juiste uitvoering van hun opdracht nodig is.

4. De taxateurs ontvangen volgens door Onze Minister te stellen regelen voor hun werkzaamheden een vergoeding uit 's Rijks kas.

Artikel 47. 1. Indien tussen een grondgebruiker en een jachthouder geen overeenstemming bestaat omtrent vergoeding van schade door wild, kan de meest gerede hunner tot de wildschadecommissie, in welker werkgebied de grond, waarop de schade is opgetreden, of het grootste deel daarvan gelegen is, het verzoek richten terzake van die vergoeding advies uit te brengen.

2. Het verzoekschrift bevat een opgave van naam en woonplaats van de verzoeker en van diens wederpartij, van de aard van de beweerde schade, alsmede van de ligging van de grond, waarop de beweerde schade is opgetreden.

Artikel 48. 1. De wildschadecommissie zendt terstond na ontvangst van het verzoekschrift een afschrift daarvan bij aantekende brief aan de wederpartij van de verzoeker.

2. De wederpartij van de verzoeker heeft het recht binnen vijf dagen na de datum van terpostbezorging van het afschrift zijn standpunt schriftelijk aan de wildschadecommissie mede te delen.

3. De wildschadecommissie hoort partijen, indien zij zulks nodig oordeelt.

4. De wildschadecommissie brengt zo spoedig mogelijk aan beide partijen schriftelijk advies uit.

Artikel 49. Bij de berekening van het bedrag ener door haar krachtens het vorig artikel voor te stellen vergoeding neemt de wildschadecommissie tot grondslag het bedrag, waarop de schade ingevolgt artikel 46, tweede lid, is getaxeerd.

Artikel 50. Van de rechtsvorderingen tot vergoeding van schade door wild als gevolg van niet-nakoming van de in de artikelen 45 en 57 neergelegde verplichtingen nemen de kantonrechters kennis, zonder hoger beroep, indien de vordering niet meer dan f 200 belooft, en behoudens hoger beroep in alle andere gevallen.

Artikel 51. De behandeling van burgerlijke rechtsvorderingen tot vergoeding van schade door wild als gevolg van niet-

nakoming van de in de artikelen 45 en 57 neergelegde verplichtingen, alsmede van die tot vergoeding van schade aan gewassen door uitoefening van de jacht, geschiedt overeenkomstig de gewone regelen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, voorzover daarvan bij de volgende artikelen niet is afgeweken.

Artikel 52. 1. De eisende partij dient ter griffie van het kantongerecht, binnen welks rechtsgebied de grond, waarop de schade is opgetreden, of het grootste deel daarvan ligt, een verzoekschrift in, waarbij aan de kantonrechter verzocht wordt een dag te bepalen, waarop de zaak ter terechtzitting zal worden behandeld.

2. Het verzoekschrift bevat een opgave van de naam, de voornamen en de woonplaats des verzoekers, de naam en de woonplaats der wederpartij, de ligging van de grond, waarop de beweerde schade is opgetreden, alsmede een mededeling van de vordering en van de gronden, waarop deze steunt. Daarbij worden gevoegd zoveel afschriften als er wederpartijen bij de zaak betrokken zijn. Indien de wildschadecommissie partijen terzake van de vergoeding advies heeft uitgebracht, is het verzoekschrift bovendien vergezeld van dat advies.

3. De artikelen 125c en 125d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 53. 1. Ter voorkoming en ter bestrijding van schade kan door of vanwege Onze Minister vergunning worden verleend om met afwijking van de voorschriften bij of krachtens deze wet gegeven — behoudens voor wat betreft het voorschrift van artikel 26 onder *k* — te jagen op met name genoemde wildsoorten.

2. Aan de vergunning kunnen voorwaarden en beperkingen worden verbonden.

Artikel 54. 1. Ter voorkoming en ter bestrijding van schade kan door of vanwege Onze Minister worden bepaald, dat op de door of vanwege hem aangewezen gronden met afwijking van de voorschriften bij of krachtens deze wet gegeven — behoudens voor wat betreft het voorschrift van artikel 26 onder *k* — met name genoemde wildsoorten of verwilderde duiven zullen worden beperkt.

2. De beperking, bedoeld in het eerste lid, geschiedt door de in de beschikking met name genoemde personen.

3. Indien aan de personen, bedoeld in het vorig lid, de toegang tot de aangewezen gronden geweigerd wordt, verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

4. De beschikking over de ingevolge het eerste lid bemachtigde en gedode dieren wordt door Onze Minister geregeld.

Artikel 55. Nietig is elk beding, tengevolge waarvan de grondgebruiker zijn bevoegdheid om een vergunning, als bedoeld in artikel 53, aan te vragen of te gebruiken, niet zou mogen uitoefenen, of een beschikking, als bedoeld in artikel 54, lid 2, niet zou mogen uitvoeren.

Artikel 56. Het is verboden opzettelijk enige handeling te verrichten, waardoor het gebruikmaken van een vergunning, als bedoeld in artikel 53, of het uitvoeren van een beschikking, als bedoeld in artikel 54, lid 2, kan worden belet, belemmerd of verijdeld.

Artikel 57. 1. De eigenaar van gronden, waarop zich houtopstanden of andere begroeiingen bevinden, welke door onvoldoende toegankelijkheid een belemmering blijken te vormen voor het doeltreffend beteugelen van schade door konijnen, is verplicht passende maatregelen tot opheffing van de belemmering te nemen.

2. De belemmering, bedoeld in het eerste lid, wordt geacht niet aanwezig te zijn, zolang niet alle geoorloofde maatregelen ter beteugeling van schade door konijnen, met inbegrip van de uitvoering van een beschikking, als bedoeld in artikel 54, zijn genomen.

3. De artikelen 46, tweede, derde en vierde lid, 47, 48 en 49 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58. 1. Het uitzetten van schadelijk wild is verboden.

2. Onze Minister kan het uitzetten van ander dan schadelijk wild hetzij voor het gehele Rijk, hetzij voor bepaalde gedeelten daarvan, geheel of gedeeltelijk verbieden.

Artikel 59. De door Onze Minister aangewezen, met de uitvoering dezer wet belaste ambtenaren zijn bevoegd ter uitoefening van hun taak alle gronden te betreden.

TITEL VIII

Het vervoer van en de handel in wild

Artikel 60. 1. Het is aan anderen dan degenen, die voorzien zijn van een jachtacte, een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of een beschikking, als bedoeld in artikel 54, verboden in het veld ander dan schadelijk wild te vervoeren gedurende het tijdvak van de opening tot en met de zevende dag na de sluiting van de jacht op dat wild.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt niet voor hem, die zich bevindt in gezelschap van of tot het vervoer schriftelijk is gemachtigd door een der personen, die ingevolge het eerste lid ander dan schadelijk wild mogen vervoeren;

3. Het is ieder ander dan de jachthouder, de grondgebruiker en degene, die voorzien is van een vergunning, als bedoeld in artikel 8, tweede lid, 27 of 53, of van een beschikking, als bedoeld in artikel 54, verboden gedurende het in het eerste lid bedoelde tijdvak schadelijk wild in het veld te vervoeren.

4. Het verbod, gesteld in het vorig lid, geldt niet voor hem, die zich bevindt in gezelschap van of tot het vervoer schriftelijk is gemachtigd door een der personen, die ingevolge het vorige lid schadelijk wild mogen vervoeren.

Artikel 61. 1. Gedurende het in artikel 60 bedoelde tijdvak is het verboden wild te vervoeren tussen twee uren na zonsondergang en zonsopgang.

2. Het verbod, gesteld in het vorige lid, geldt niet:

a. voor degenen, die voorzien zijn van een jachtacte, een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of een beschikking, als bedoeld in artikel 54;

b. voor wildhandelaren;

c. voor anderen dan de onder *a* en *b* bedoelde personen, voor zover zij kunnen aantonen, dat het door hen vervoerde wild op legale wijze is verkregen;

d. voor wild, dat als vrachtgoed vervoerd wordt door ondernemers van openbare middelen van vervoer.

Artikel 62. 1. Het is verboden wild te vervoeren gedurende het tijdvak van de achtste dag na de sluiting tot de opening van de jacht op dat wild.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt niet:

a. ten aanzien van wild, dat gedekt is door een geleidebiljet, afgegeven door een wildhandelaar;

b. ten aanzien van wild, dat gedekt is door een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of een beschikking, als bedoeld in artikel 54;

c. ten aanzien van wild, dat gedekt is door een geleidebiljet, afgegeven door hem, die voorzien is van een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of van een beschikking, als bedoeld in artikel 54;

d. ten aanzien van wild, dat afkomstig is uit een gebied, waarin de jacht daarop is geopend, indien dat wild gedekt is door een verklaring van oorsprong, afgegeven door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente, waar het is bemachtigd.

3. Het is aan anderen dan wildhandelaren en degenen, die voorzien zijn van een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of van een beschikking, als bedoeld in artikel 54, verboden gedurende het in het eerste lid bedoelde tijdvak wild anders dan ten vervoer onder zich te hebben.

4. Het verbod, gesteld in het vorig lid, geldt niet:

a. ten aanzien van wild, dat gedekt is door een geleidebiljet, als bedoeld in het tweede lid onder *a* of *c*, of door een verklaring van oorsprong, als bedoeld in het tweede lid onder *d*;

b. voor de houder ener koelinrichting, voor zover hij wild onder zich heeft, dat gedekt is door een verklaring van opslag, afgegeven door een wildhandelaar.

Artikel 63. 1. Het is de wildhandelaar verboden gedurende het in artikel 62 bedoelde tijdvak wild te kopen of in ruil, ten geschenke, in bewaring of ter bewerking aan te nemen van anderen dan wildhandelaren en degenen, die voorzien zijn van een vergunning, als bedoeld in artikel 27 of 53, of van een beschikking, als bedoeld in artikel 54.

2. Het verbod, gesteld in het eerste lid, geldt niet ten aanzien van wild, dat afkomstig is uit een gebied, waarin de jacht daarop is geopend, indien dat wild is voorzien van een verklaring van oorsprong, afgegeven door het hoofd van plaatselijke politie der gemeente, waar het is bemachtigd.

Artikel 64. 1. De geleidebiljetten, verklaringen van opslag en verklaringen van oorsprong, bedoeld in de artikelen 62 en 63, zijn gedagtekende en ondertekende verklaringen, bestemd om tot bewijs van de daarin omschreven feiten te dienen.

2. Voor de geleidebiljetten worden door Onze Minister modellen vastgesteld.

3. Onze Minister regelt de geldigheidsduur van de geleidebiljetten, de verklaringen van opslag, en de verklaringen van oorsprong en geeft zodanige voorschriften als hij met betrekking tot de afgifte en het gebruik nodig oordeelt.

Artikel 65. 1. Wildhandelaren zijn verplicht:

a. in een register onverwijld aantekening te houden van alle wild, dat zij op de zevende dag na de sluiting van de jacht op dat wild voorhanden of in voorraad hebben, dan wel bij derden opgeslagen houden;

b. in een register onverwijld aantekening te houden van het wild, dat gedurende het in artikel 62 bedoelde tijdvak door hen wordt gekocht, in ruil, ten geschenke, in bewaring of ter bewerking wordt ontvangen, met vermelding van de namen en woonplaatsen van degenen van of uit wier handen het wild is verkregen;

c. de onder *a* en *b* bedoelde aantekeningen gedurende twee jaren te bewaren en op eerste aanvraag ter inzage te verstrekken aan hen, die met de opsporing van overtredingen dezer wet zijn belast;

d. van alle door hen ingevolge artikel 62 afgegeven geleidebiljetten en verklaringen van opslag gedurende een jaar na de afgifte een afschrift te bewaren.

2. Onze Minister kan voor de in het vorig lid bedoelde registers modellen vaststellen en de wijze, waarop de daarbedoelde aantekeningen moeten worden gehouden, regelen.

Artikel 66. 1. De artikelen 60, 61, 62, 63 en 65 zijn mede van toepassing op voor consumptie geschikte delen van grof wild en op huiden van steenmarters, boommarters, otters en dassen, voorzover die huiden niet zijn bewerkt of geen andere bewerking hebben ondergaan dan dat zij zijn geprepareerd ter vrijwaring voor bederf.

2. De artikelen 60, 61, 62, 63 en 65 zijn niet van toepassing op uit het buitenland afkomstig wild, dat hier te lande met inachtneming van de terzake geldende douanebepalingen buiten het vrije verkeer aanwezig is.

Artikel 67. 1. Onze Minister kan merken vaststellen, welke uitsluitend bestemd zijn om te worden aangebracht op wild, behorende tot door hem aangewezen soorten.

2. Onze Minister kan regelen stellen met betrekking tot de verstrekking, de intrekking en de inlevering van de in het vorig lid bedoelde merken, de voor het aanbrengen daarvan benodigde hulpmiddelen, het aanbrengen van de merken, het toezicht op voornoemde handelingen en de aan die handelingen verbonden kosten.

Artikel 68. 1. Indien Onze Minister ingevolge het eerste lid van het vorig artikel voor een of meer wildsoorten merken vaststelt, kan hij, voor zover nodig in afwijking van de artikelen 60, 61, 62, 63, 64 en 66, regelen stellen met betrekking tot het vervoeren en het anders dan ten vervoer onder zich hebben van wild, behorende tot die soorten.

2. Onze Minister kan alsdan tevens bepalen:

a. dat artikel 65 geheel of ten dele niet van toepassing is op wild, behorende tot de in het eerste lid bedoelde soorten;

b. dat de in artikel 65, eerste lid onder *b*, gestelde verplichting, voor wat betreft wild, behorende tot de in het eerste lid bedoelde soorten, mede geldt voor het in artikel 60 bedoelde tijdvak;

c. dat hij, die jaagt, in een register aantekening dient te houden van het wild, behorende tot de in het eerste lid bedoelde soorten, dat door hem wordt bemachtigd;

d. dat de onder *c* bedoelde personen de daarbedoelde aantekeningen gedurende twee jaren dienen te bewaren en op eerste aanvraag ter inzage moeten verstrekken aan hen, die met de opsporing van overtredingen dezer wet zijn belast.

3. Onze Minister kan voor het in het vorig lid bedoelde register een model vaststellen en de wijze, waarop de daarbedoelde aantekeningen moeten worden gehouden, regelen.

TITEL IX

Strafbepalingen

Artikel 69. 1. Ieder, wie zulks aangaat, is verplicht de in deze wet bedoelde jachtacten, huurcontracten, vergunningen, beschikkingen, geleidebiljetten, verklaringen en merken op eerste vordering aan de opsporingsambtenaren ter inzage te verstrekken.

2. Overtreding van het bij het vorig lid bepaalde wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijf gulden.

Artikel 70. 1. Overtreding van het bij of krachtens de artikelen 8, 9, 10, 12, 22, 23, 24, 25, 26, 40, 41, 56, 58, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 68 en 79 bepaalde en niet-nakoming van de voorwaarden, verbonden aan een vergunning ingevolge artikel 27 of artikel 53, alsmede overschrijding van de beperkingen, gesteld bij een zodanige vergunning, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft hij, die opzettelijk iemand behulpzaam is bij, dan wel gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaft tot het jagen in strijd met de artikelen 9, 12, 22 en 26.

3. Indien het feit begaan wordt door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolging ingesteld en worden de straffen uitgesproken, hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

Artikel 71. 1. Bij een veroordeling terzake van een der feiten, strafbaar gesteld bij artikel 70 dezer wet of artikel 28 van de Vogelwet 1936, dan wel terzake van een der misdrijven, omschreven in de artikelen 254, 307 en 308 van het Wetboek

van Strafrecht, indien het misdrijf met een middel tot jagen is gepleegd, kan de rechter de veroordeelde de bevoegdheid om te jagen voor ten hoogste vijf jaren ontzeggen.

2. Bij veroordeling van een wildhandelaar terzake van overtreding van het bij of krachtens de artikelen 62, 63, 65 en 68 bepaalde kan de rechter hem de bevoegdheid tot uitoefening van het beroep van wildhandelaar voor ten hoogste één jaar ontzeggen.

Artikel 72. 1. Middelen tot jagen, voorwerpen, geschikt tot het verspreiden van kunstlicht, alsmede wild en eieren kunnen, indien zij door middel van de overtreding zijn verkregen dan wel daarmee of ten aanzien daarvan de overtreding is gepleegd, worden verbeurdverklaard, ook indien zij de veroordeelde niet toebehoren.

2. Het in het vorig lid bepaalde is op andere dan lange honden en op jachtvogels niet van toepassing.

3. Indien voorwerpen, geschikt tot het verspreiden van kunstlicht en ingevolge het eerste lid vatbaar voor verbeurdverklaring, deel uitmaken van een vervoermiddel, kan de rechter de verbeurdverklaring van het vervoermiddel uitspreken.

Artikel 73. Met het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn mede belast de ambtenaren van de invoerrechten en accijnzen.

Artikel 74. 1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd, tot het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten en ter inbeslagneming van hetgeen daarvoor vatbaar is, elke plaats te betreden.

2. Indien hun de toegang wordt geweigerd, verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

3. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een schriftelijke bijzondere last van of in tegenwoordigheid van een hulpofficier van justitie. Van dit binnentreden wordt door hen binnen twee maal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 75. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd, tot het opsporen van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten en ter inbeslagneming van hetgeen daarvoor vatbaar is, te vorderen, dat bestuurders van vervoermiddelen, met uitzondering van openbare vervoermiddelen, deze doen stilhouden en onderzoek toestaan van de vervoermiddelen en van de zich daarin bevindende voorwerpen. Zij kunnen tevens vorderen, dat de bestuurders overeenkomstig hun aanwijzingen terzake medewerking verlenen.

Artikel 76. Ook buiten het geval van ontdekking op heterdaad kunnen de opsporingsambtenaren voor inbeslagneming vatbare voorwerpen op elke plaats volgen en inbeslag nemen. Artikel 74, derde lid, is van toepassing.

Artikel 77. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

TITEL X

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 78. Indien op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, op enig perceel, onder de naam van jachtrente, een schuldplichtigheid rust ten behoeve van het Rijk, blijft deze schuldplichtigheid bestaan met inachtneming van hetgeen daaromtrent in de artikelen 74—83 der Jachtwet 1923 was bepaald.

Artikel 79. 1. In afwijking van het in artikel 22 bepaalde worden slag- of treknetten, welke voldoen aan door Onze Minister te stellen eisen, aangemerkt als geoorloofde middelen, uitsluitend met betrekking tot de jacht op ganzen en goudplevieren door hen, die voorzien zijn van een daartoe strekkende bijzondere jachtacte.

2. Voor de in het vorig lid bedoelde jachtacte komen slechts in aanmerking zij, die in het tijdvak van 1 Juli 1946 tot 1 Juli 1951 de jacht op ganzen of goudplevieren door middel van slag- of treknetten hebben uitgeoefend. De artikelen 17, 18, eerste en tweede lid, en 35 zijn niet van toepassing.

3. Voor de in het eerste lid bedoelde jachtacte is, onverminderd het zegelrecht volgens de wet, een bedrag van f 8,50 verschuldigd, behoudens, dat hij, die voorzien is van een gewone jachtacte, voor de in het eerste lid bedoelde jachtacte generlei kosten is verschuldigd.

4. Leges terzake van bemoeiingen met het aanvragen of uitreiken van jachtacten, als in het eerste lid bedoeld, mogen niet meer bedragen dan f 3,50.

5. De bepalingen van de tweede titel zijn ten aanzien van de jacht op ganzen en goudplevieren door middel van slag- of treknetten niet van toepassing.

6. Hij, die jaagt op ganzen of goudplevieren door middel van slag- of treknetten, moet voorzien zijn van een schriftelijke en gedagtekende vergunning van de grondgebruiker, tenzij hij zich bevindt in diens gezelschap. De vergunning is ten hoogste één jaar geldig.

Artikel 80. Elke eendenkooi, welke in het tijdvak van 1 Juli 1946 tot 1 Juli 1951 tenminste eenmaal bij Onze Commissaris in de provincie, waarin de kooi gelegen is, werd geregistreerd, wordt tot een door Onze Minister te bepalen tijdstip of, indien de registratie ingevolge artikel 38, eerste lid, op een vroeger tijdstip plaatsvindt, tot dat tijdstip geacht een geregistreerde eendenkooi te zijn.

Artikel 81. De vergunningen, verleend op grond van artikel 60 van de Jachtwet 1923, waarvan de geldigheidsduur op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, nog niet is verstreken, worden van dat tijdstip af geacht te zijn verleend op grond van artikel 53 van deze wet.

Artikel 82. De opdrachten, verleend op grond van artikel 61 van de Jachtwet 1923, waarvan de geldigheidsduur op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, nog niet is verstreken, worden van dat tijdstip af geacht te zijn beschikkingen op grond van artikel 54 van deze wet.

Artikel 83. De schadecommissiën, ingesteld krachtens artikel 59 van de Jachtwet 1923, treden op als wildschadecommissiën in de zin van artikel 43 tot het tijdstip, waarop ingevolge artikel 43 de leden der wildschadecommissiën zijn benoemd.

Artikel 84. Het genot van de jacht op de domeingronden in de zeeduinen van de Hoek van Holland tot aan het dorp Noordwijk aan Zee behoort tot het Kroondomein.

Artikel 85. Alle stukken, uit de zevende en de achtste titel voortvloeiende, zijn vrij van zegel en leges en van de formaliteit van registratie.

Artikel 86. Op het tijdstip, waarop deze wet in werking treedt, vervalt de Jachtwet 1923.

Artikel 87. In artikel 41 van de Zegelwet 1917, laatstelijk gewijzigd bij wet van 21 December 1950, *Stb.* K 597, wordt de aanvang van het eerste lid tot de punt-komma gelezen als volgt:

„De jachtacten zijn onderworpen aan een vast recht van vijftien gulden, behoudens dat van de bijzondere jachtacten, bedoeld in artikel 79 van de Jachtwet, een vast recht van vijf gulden wordt geheven.”

Artikel 88. De Vogelwet 1936 wordt als volgt gewijzigd:

I. in artikel 1 wordt in plaats van „artikel 1 van de Jachtwet 1923” gelezen: „artikel 2 van de Jachtwet”;

II. in artikel 17 worden het tweede, derde en vierde lid gelezen als volgt:

„2. Het in artikel 8 bepaalde is eveneens niet toepasselijk ten aanzien van het zoeken en rapen van eieren van kemphanen, wulpen, scholeksters, grutto's, tureluurs en waterhoentjes, voorzover daarvoor bij algemene maatregel van bestuur overeenkomstig het in het vorig lid bepaalde een raaptijd wordt vastgesteld.

3. Het is verboden zich bij het zoeken of rapen van eieren van kieviten, kemphanen, wulpen, scholeksters, grutto's, tureluurs of waterhoentjes door een of meer honden te doen vergezellen.

4. Hij, die eieren van kieviten, kemphanen, wulpen, scholeksters, grutto's, tureluurs of waterhoentjes zoekt of raapt op gronden, welke niet bij hem in gebruik zijn, mag dit slechts doen in tegenwoordigheid van de grondgebruiker of met diens schriftelijke toestemming, tenzij hij eigenaar van die gronden is.”

III. in artikel 19 wordt onder 1° achter „kieviten” een komma geplaatst en ingevoegd: „kemphanen, wulpen, scholeksters, grutto's, tureluurs en waterhoentjes”;

IV. in artikel 26 wordt in plaats van „in een der artikelen 46, eerste lid, 47 of 48 der Jachtwet 1923” gelezen: „bij artikel 70 der Jachtwet”;

V. het tweede lid van artikel 38 vervalt.

Artikel 89. In artikel 3, eerste lid onder 5°, van de wet van 9 Mei 1890, *Stb.* 81, gewijzigd bij de wetten van 23 September 1912, *Stb.* 303, en 7 Juni 1919, *Stb.* 310, houdende verbodsbepalingen tegen het dragen van wapenen, wordt in plaats van „de wet op de jacht en visserij” gelezen: „de Jachtwet”.

Artikel 90. In artikel 6, tweede lid onder 2°, van de Vuurwapenwet 1919 wordt in plaats van „artikel 13 der Jachtwet 1923” gelezen: „artikel 17 der Jachtwet”.

Artikel 91. 1. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald als: „Jachtwet”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Amsterdam, 3 November 1954.

JULIANA.

De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening,

MANSHOLT.

De Minister van Financiën,

VAN DE KIEFT.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen a.i.,

BEEL.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Uitgegeven de derde December 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 51/52, 2607;

Bijl. Hand. II 52/53, 2607;

Bijl. Hand. II 53/54, 2607; Hand. II 53/54, bladz. 3892—3907, 3913—3950;

Bijl. Hand. I 53/54, 2607;

Bijl. Hand. I 54/55, 2607; Hand. I 54/55, bladz. 3052—3060.